

- (17) Skriftlig underretning af mistænkte og anklagede om deres grundlæggende rettigheder er en foranstaltning, som skaber større retfærdighed i retsforhandlingerne og i et vist sikker, at enhver, der er mistænkt eller anklaget for en kriminel handling, er bekendt med sine rettigheder. Hvis mistænkte og anklagede ikke er bekendt med dem, er det vanskeligere for dem at gøre disse rettigheder gældende. Ved at give mistænkte skriftlig underretning om deres rettigheder i form af en simpel "meddelelse om rettigheder", vil der blive rådet bod på dette problem.
- (18) Det er nødvendigt at skabe en ordening til at vurdere effektiviteten af denne rammeafgørelse. Medlemsstaterne bør derfor indsamle og registrere oplysninger med henblik på evaluering og overvågning. De indsamlede oplysninger vil blive anvendt af Kommissionen til at udarbejde rapporter, der blive gjort offentligt tilgængelige. Dette vil styrke den gensidige tillid, eftersom hver medlemsstat vil være bekendt med, at de andre medlemsstater respekterer rettighederne til en retfærdig rettergang.
- (19) Eftersom målet om at opnå fælles mindstestandarder ikke kan opnås, ved at medlemsstaterne handler unilateralt, og kun kan nås på EU-plan, kan Rådet vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet som nævnt i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. sidstnævnte artikel, går denne rammeafgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (20) Denne rammeafgørelse sigter mod at styrke de grundlæggende rettigheder og principper, der er anerkendt i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, og som kommer til udtryk i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 47-50. Den kan ikke føre til divergerende retlige fortolkninger af de relevante bestemmelser i ECHR, eftersom henvisningen til grundlæggende rettigheder i artikel 6 i TEU nødvendigvis er betinget at fortolkningen af dem i Menneskerettighedsdomstolens retspraksis -

VEDTAGET DENNE RAMMEAFGØRELSE

OM VISSE PROCEDUREMÆSSIGE RETTIGHEDER I STRAFFESAGER I DEN EUROPÆISKE UNION:

Artikel 1

Anvendelsesområdet for proceduremæssige rettigheder

1. Denne rammeafgørelse fastlægger følgende regler for de proceduremæssige rettigheder, der finder anvendelse i alle retssager, der finder sted i Den Europæiske Union, og som tager sigte på at fastslå, om en person, der er mistænkt for at have begået en strafbar handling, er skyldig eller uskyldig, eller på at pådømme sagen efter en tilståelse i en straffesag. Den omfatter også enhver anke over domme i disse retssager.

Sådanne retssager omtales i det følgende som "straffesager".

2. Rettighederne finder anvendelse på enhver person, der er mistænkt for at have begået en strafbar handling (den "mistænkte") fra det øjeblik, hvor han af de kompetente myndigheder i en medlemsstat underrettes om, at han er mistænkt for at have begået en strafbar handling, til der falder endelig dom.

Artikel 2

Retten til juridisk bistand

1. En mistænkt person har ret til juridisk bistand så hurtigt som muligt og under hele straffesagen, hvis han ønsker at modtage sådan bistand.
2. En mistænkt person har ret til at modtage juridisk bistand, før han svarer på spørgsmål i forbindelse med anklagen.

Artikel 3

Forpligtelse til at tilbyde juridisk bistand

Uanset en mistænkt persons ret til at nægte at modtage juridisk bistand eller repræsentere sig selv i enhver retssag, kræves det, at visse mistænkte personer tilbydes juridisk bistand, så de sikres en retfærdig rettergang. Følgelig skal medlemsstaterne sikre, at der kan tilbydes juridisk bistand til enhver mistænkt person, der:

- varetægtsfængsles forud for retssagen, eller
- formelt anklages for at have begået en kriminel handling, der indebærer en kompleks faktisk og retlig situation, eller som sanktioneres med en hård straf, især hvis der i en medlemsstat findes en ved lov fastsat straf på mere end et års fængsel for denne handling, eller, eller
- er genstand for en europæisk arrestordre eller en udleveringsanmodning eller anden udleveringsprocedure, eller
- er mindreårig, eller
- forekommer ikke at være i stand til at forstå eller følge indholdet eller betydningen af retsforhandlingerne på grund af sin alder, mentale, fysiske eller følelsesmæssige tilstand.

Artikel 4

Forpligtelse til at sikre effektiv juridisk bistand

1. Medlemsstaterne skal sikre, at kun advokater som beskrevet i artikel 1, stk. 2, litra a), i direktiv 98/5/EF⁴⁷ har ret til at tilbyde juridisk bistand i overensstemmelse med denne rammeafgørelse.

⁴⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998.

2. Medlemsstaterne skal sikre, at der findes en ordning, så der kan stilles en anden advokat til rådighed, hvis den givne juridiske bistand ikke findes at være effektiv.

Artikel 5

Retten til gratis juridisk bistand

1. Ved anvendelse af artikel 3 bæres omkostningerne ved den juridiske bistand helt eller delvis af medlemsstaterne, hvis disse omkostninger vil kunne medføre en urimelig økonomisk byrde for den mistænkte person eller dennes pårørende.
2. Medlemsstaterne kan efterfølgende foretage en undersøgelse af, om den mistænkte persons midler sætter vedkommende i stand til at yde et bidrag til omkostningerne ved den juridiske bistand med henblik på at få alle eller en del af dem dækket.

Artikel 6

Retten til gratis tolkning

1. Medlemsstaterne skal sikre, at en mistænkt person, som ikke forstår det sprog, der benyttes under retsforhandlingerne, tilbydes gratis tolkning for at sikre en retfærdig rettergang.
2. Medlemsstaterne skal sikre, at en mistænkt person om nødvendigt tilbydes gratis tolkning af den juridiske bistand under hele straffesagen.
3. Retten til gratis tolkning gælder for personer med hørelidelser eller taleproblemer.

Artikel 7

Retten til gratis oversættelse af relevante dokumenter

1. Medlemsstaterne skal sikre, at en mistænkt person, som ikke forstår det sprog, der benyttes i retsforhandlingerne, tilbydes gratis oversættelse af relevante dokumenter for at sikre en retfærdig rettergang.
2. Beslutningen om, hvilke dokumenter der behøver oversættelse, træffes af de kompetente myndigheder. Den mistænkte persons advokat kan anmode om oversættelse af yderligere dokumenter.

Artikel 8

Oversættelsens og tolkningens nøjagtighed

1. Medlemsstaterne skal sikre, at de anvendte oversættere og tolke er tilstrækkeligt kvalificerede til at levere en nøjagtig oversættelse og tolkning.
2. Medlemsstaterne skal sikre, at der, hvis oversættelsen eller tolkningen skønnes ikke at være nøjagtig, findes en ordning, så der kan stilles en anden oversætter eller tolk til rådighed.

Artikel 9

Optagelse af retsforhandlingerne

Medlemsstaterne skal sikre, at der hvis retsforhandlingerne foretages gennem en tolk, foretages en lyd- eller videooptagelse for at sikre kvalitetskontrol. En afskrift af optagelsen stilles til rådighed for en hvilken som helst af parterne, hvis der opstår stridsspørgsmål. Afskriften må kun bruges til at kontrollere nøjagtigheden af tolkningen.

Artikel 10

Retten til særlig opmærksomhed

1. Medlemsstaterne skal sikre, at en mistænkt person, der ikke kan forstå eller følge indholdet eller betydningen af retsforhandlingerne på grund af sin alder, mentale, fysiske eller følelsesmæssige tilstand, får særlig opmærksomhed, så der sikres en retfærdig rettergang.
2. Medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder er forpligtede til at overveje og skriftligt nedfælde behovet for særlig opmærksomhed under retsforhandlingerne, så snart der er noget tegn på, at artikel 10, stk. 1, finder anvendelse
3. Medlemsstaterne skal sikre, at ethvert skridt der tages som en konsekvens af denne ret, nedfældes skriftligt.

Artikel 11

Rettighederne for mistænkte personer, der har ret til særlig opmærksomhed

1. Medlemsstaterne skal sikre, at der foretages en lyd- eller videooptagelse af alle forhør af mistænkte personer, der har ret til særlig opmærksomhed. En afskrift af optagelsen skal tilbydes en hvilken som helst af parterne, hvis der opstår stridsspørgsmål.
2. Medlemsstaterne skal sikre, at der tilbydes lægehjælp, når det er nødvendigt.
3. Efter omstændighederne kan særlig opmærksomhed omfatte retten til en tredjemands tilstedeværelse under ethvert forhør foretaget af politiet eller retslige myndigheder.

Artikel 12

Retten til at tage kontakt

1. En mistænkt person, der er varetægtsfængslet, har ret til at få sin familie, personer, der sidestilles med familiemedlemmer, eller sin arbejdsgiver underrettet om tilbageholdelsen så hurtigt som muligt.

2. De kompetente myndigheder kan tage kontakt med de personer, der er specificeret i artikel 12, stk. 1, under anvendelse af passende mekanismer, herunder konsulære myndigheder, hvis den mistænkte er statsborger i en anden stat og giver udtryk for ønske herom.

Artikel 13

Retten til at tage kontakt med konsulære myndigheder

1. Medlemsstaterne skal sikre, at en tilbageholdt mistænkt person har ret til at få underrettet de konsulære myndigheder i sin hjemstat om tilbageholdelsen så hurtigt som muligt og at tage kontakt med de konsulære myndigheder, hvis han giver udtryk for ønske herom.
2. Medlemsstaterne skal sikre, at der, hvis en tilbageholdt mistænkt person ikke ønsker bistand fra sin hjemstats konsulære myndigheder, som alternativ tilbydes bistand fra en anerkendt international organisation.
3. Medlemsstaterne skal sikre, at en person, der ikke er statsborger, men har et længerevarende ophold i et EU-land, har ret til at få bistand fra denne stats konsulære myndigheder på samme grundlag som dets egne statsborgere, hvis denne person har god grund til ikke at ønske bistand fra de konsulære myndigheder i det land, hvor han er statsborger.

Artikel 14

Pligt til skriftligt at underrette en mistænkt person om dennes rettigheder – meddelelse om rettigheder

1. Medlemsstaterne skal sikre, at alle mistænkte personer bliver gjort bekendt med de proceduremæssige rettigheder, der er umiddelbart relevante for dem, ved skriftlig underretning. Disse oplysninger skal omfatte, men er ikke begrænset til, de rettigheder, der er fastsat i denne rammeafgørelse.
2. Medlemsstaterne skal sikre, at der findes en standardoversættelse af den skriftlige underretning på alle officielle EU-sprog. Oversættelserne bør foretages centralt og udsendes til de kompetente myndigheder, så det sikres, at den samme tekst anvendes i hele medlemsstaten.
3. Medlemsstaterne skal sikre, at politistationerne opbevarer teksten til den skriftlige underretning på alle officielle EU-sprog, så de er i stand til at tilbyde en arresteret person en kopi på et sprog, vedkommende forstår.
4. Medlemsstaterne skal kræve, at både de retshåndhævende myndigheder og den mistænkte, hvis denne er villig dertil, underskriver meddelelsen om rettigheder som bevis på, at den har været tilbudt, udleveret og accepteret. Meddelelsen om rettigheder udarbejdes i to eksemplarer, hvor et eksemplar (underskrevet) beholdes af de retshåndhævende myndigheder og et eksemplar (underskrevet) beholdes af den mistænkte. Der bør indføjes en note i protokollen om, at meddelelsen om rettigheder er blevet tilbudt, og om den mistænkte har været villig til at underskrive den eller ej.

Artikel 15

Evaluering og overvågning af rammeafgørelsens effektivitet

1. Medlemsstaterne skal lette indsamlingen af de oplysninger, der er nødvendige for evalueringen og overvågningen af denne rammeafgørelses effektivitet.
2. Evaluering og overvågning finder sted under tilsyn fra Europa-Kommissionen, som koordinerer beretninger om evalueringen og overvågningen. Sådanne beretninger kan offentliggøres.

Artikel 16

Pligt til at indsamle data

1. For at evalueringen og overvågningen af bestemmelserne i denne rammeafgørelse kan gennemføres, skal medlemsstaterne sikre, at data, såsom relevante statistikker, indsamles og gøres tilgængelige, bl.a. med hensyn til følgende:
 - a) Det samlede antal personer, der er blevet forhørt om en kriminel handling, antallet af personer, der er blevet anklaget for en kriminel handling, om der er blevet givet juridisk bistand, og i hvor mange procent af sagerne denne er blevet givet gratis eller næsten gratis.
 - b) Det antal personer, der er blevet forhørt i forbindelse med en kriminel handling, og hvis forståelse af sproget i retsforhandlingerne, var så begrænset, at der har måttet anvendes tolk under politiforhøret. Der bør også udarbejdes en oversigt over de forskellige nationaliteter og over antallet af personer, der har haft behov for tegnsprogstolkning.
 - c) Antallet af personer, der er blevet forhørt i forbindelse med en kriminel handling, og som havde udenlandsk statsborgerskab, og for hvem der er blevet anmodet om konsulær bistand. Der bør udarbejdes en oversigt over antallet af udenlandske mistænkte, der har afslået tilbuddet om konsulær bistand. Der bør også udarbejdes en oversigt over de mistænktes nationalitet.
 - d) Antallet af personer, der er blevet anklaget for en kriminel handling, og til hvem der er blevet anmodet om tolkebistand før retssagen, under retssagen og/eller i forbindelse med en eventuel ankesag. Der bør også udarbejdes en oversigt over nationaliteter og anvendte sprog.
 - e) Antallet af personer, der er blevet anklaget i forbindelse med en strafbar handling, og til hvem der er blevet anmodet om oversætterbistand til at oversætte dokumenter før retssagen, under retssagen og/eller i forbindelse med en eventuel ankesag. Der bør også udarbejdes en oversigt over nationaliteter og anvendte sprog. Der bør udarbejdes en oversigt over det antal personer, der har haft behov for en tegnsprogstolk.

- f) Antallet af personer, der er blevet forhørt og/eller anklaget i forbindelse med en strafbar handling, og som man har skønnet ikke var i stand til at forstå eller følge indholdet eller betydningen af retsforhandlingerne på grund af alder, mental, fysisk eller emotionel tilstand sammen med statistikker om typen af den eventuelle særlige opmærksomhed, der er tilbudt.
 - g) Antallet af meddelelse om rettigheder, der udleveres til mistænkte og en oversigt over de sprog, der har været benyttet i disse.
2. Evalueringen og overvågningen gennemføres med jævne mellemrum ved analyse af de data, der stilles til rådighed til dette formål og indsamles af medlemsstaterne i overensstemmelse med denne artikels bestemmelser:

Artikel 17

Klausul om at forhindre forringelser

Intet i denne rammeafgørelse kan fortolkes som en begrænsning af eller fravigelse fra nogen af de rettigheder eller proceduremæssige garantier, som kan sikres i henhold til lovgivningen i en hvilken som helst medlemsstat, og som yder et højere beskyttelsesniveau.

Artikel 18

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse senest den 1. januar 2006.
2. Medlemsstaterne meddeler inden samme tidspunkt Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsforordninger, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret.
3. Kommissionen forelægger senest den 30. juni 2006 en beretning for Europa-Parlamentet med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse, eventuelt ledsaget af lovforslag.
4. På grundlag af Kommissionen beretning vurderer Rådet, i hvilket omfang medlemsstaterne har efterkommet denne rammeafgørelse med hensyn til gennemførelsen.
5. Der vil blive gennemført regelmæssig evaluering og overvågning af anvendelsen af bestemmelserne i denne rammeafgørelse i overensstemmelse med artikel 15 ovenfor.

Artikel 19

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, [...]

På Rådets vegne
Formand
[...]

Bilag A

Den mistænktes kopi/Den tilbageholdende myndigheds kopi

Underretning om rettigheder på det [indsæt sprog] sprog

De, [indsæt navn], er mistænkt i forbindelse med [X kriminelle handling].

A. Underretning om rettigheder i medfør af Rådets rammeafgørelse .../.../RIA af...

Lovgivningen i EU kræver, at alle Unionens medlemsstater garanterer fælles mindstestandarder med hensyn til visse rettigheder. Disse rettigheder er opført nedenfor sammen med de nationale regler, der gælder for disse rettigheder, og som i nogle tilfælde garanterer yderligere beskyttelse.

1. **Juridisk bistand** [Se fodnote⁴⁸]
2. **Ret til en tolk** [Se fodnote]
3. **Ret til oversættelse af relevante dokumenter** [Se fodnote]
4. **Særlig opmærksomhed** [Se fodnote]
5. **Ret til at tage kontakt** [Se fodnote]

B. Andre rettigheder

De er garanteret følgende rettigheder i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, de befinder Dem i.

⁴⁸ Medlemsstaterne bør indsætte deres egen tekst, der dækker bestemmelserne i deres nationale lovgivning, herunder de bestemmelser, der gennemfører de fælles mindstestandarder i henhold til rammeafgørelsen og eventuelle bestemmelser, der rækker ud over denne mindstestandard

[Dette afsnit vedrører andre rettigheder end dem, der er nævnt i rubrik A.

Medlemsstater bør her indsætte deres egen tekst]

Undertegnet:

..... Vagthavende

..... Arrestanten

Dato:

Denne meddelelse er udfærdiget i to eksemplarer, hvoraf et eksemplar udleveres til den mistænkte, mens det andet opbevares af den tilbageholdende myndighed.